

Hermed har jeg gennemgaaet Ændringsforslagene og skal paa Udvalgets Vegne anbefale Forslaget til Vedtagelse i dette høje Ting.

Sigurd Børg: Med Undtagelse af et enkelt Ændringsforslag kan jeg paa Mindretallets Vegne anbefale Forretningsordenen, saaledes som den foreligger her. Til de Ændringer, som vi særlig har ønsket, er der taget Hensyn under Forhandlingerne. Vi har saaledes ønsket, at Formanden skulde have Stemmeret, og det endedes man om fra alle Sider i Udvalget. Det er mig for øvrigt uforstaaeligt, at det nogen Sinde er blevet fastslaaet her i Rigsdagen, at Formanden ikke har Stemmeret. Jeg kan egentlig ikke se, hvorledes det kan være overensstemmende med Grundloven.

Vi har dernæst foreslaaet, at de forskellige staaende Udvalg skulde have et i Forretningsordenen fastsat Medlemsantal. Det er formentlig det mest praktiske at ordne det paa den Maade, og det er man ogsaa gaaet ind paa fra de andre Partiers Side i Udvalget.

Vedrørende Talerstolen og Spørgsmaalet om, hvorvidt man skulde gaa saa strengt til Værks, at man skulde kræve, at alle Udtalelser skulde falde fra Talerstolen, ogsaa de korte Bemærkninger, har der jo været nogle delte Meninger, dog ikke saa meget i Udvalget, thi der blev det meget stærkt fremhævet for os, at Hensynet til Stenograferne og Referenterne maatte gøre det naturligt, at det blev saaledes. Men blandt Medlemmerne har der vist sig adskillig Uvillie imod denne Bestemmelse. Jeg mener nu, vi kan prøve den, saaledes som den her er formet, og saaledes som det maa siges at være ubetinget mest praktisk for Stenograferne og Referenterne, og saa se, om Medlemmerne ikke kan føle sig tilfredse dermed. Det er jo af den Slags Ting, der altid kan ændres, hvis man mener, at der er meget, der taler imod at blive derved.

Vi har taget Forbehold, som ærede Medlemmer vil se, vedrørende et enkelt Ændringsforslag, nemlig Nr. 29, hvori det foreslaas, at Medlemmerne benævnes ved Navn som Hr., Fru eller Frøken, men uden nogen som helst Titulatur. Vi har fra Mindretallets Side gjort nogle særlige Bemærkninger i saa Henseende, og ærede Medlemmer vil have set, at vi er gaaet ud fra den Forudsætning, at de to Partier, Socialdemokratiet og det radikale Parti, partimæssigt var bundne til at stemme for

denne Ændring. Saaledes er det nemlig paa Forespørgsel meddelt Mindretallet i Udvalget. Nu har dette maaske været en Misforstaaelse for det radikale Partis Vedkommende, og efter hvad jeg hører, er Socialdemokraterne i Dag blevet løst fra deres Forpligtelse til at stemme partimæssigt, saaledes at vi kan gaa til det, som forekommer mig at være det mest naturlige: at stemme ganske frit om den Slags Spørgsmaal her i Rigsdagen, saaledes som hvert enkelt Medlem finder det rigtigt, uden at være bundet af nogen som helst partimæssig Beslutning i saa Henseende. Indenfor vort Parti er Medlemmerne ganske frit stillede i saa Henseende og har været det hele Tiden. Men jeg vil gerne fremhæve det, fordi vi er i den ejendommelige Situation, at Mindretallet har ønsket at stille et Ændringsforslag, men under Hensyn til de Oplysninger, det har modtaget om Stillingen her i Salen, har det frafaldet Ønsket, og nu er Ændringsforslaget altsaa stillet af Medlemmer udenfor Udvalget. Jeg skal ikke udtale mig i formel Henseende om det Ændringsforslag, her er stillet, men kun om Mindretallets Standpunkt, og det gik ud paa, at hvis vi havde stillet et Ændringsforslag, vilde vi netop have stillet det i Overensstemmelse med det, der her er foreslaaet af Medlemmer udenfor Udvalget. Vi har prøvet de forskellige Maader, den Sag kunde ordnes paa, og vi er kommet til det Resultat, at denne formentlig var den mest praktiske. Der har fra flere Medlemmers Side været talt om, at det i Tiltaleformen skulde være fastslaaet, at visse Medlemmer havde Tillægsmandater. Det har jeg været en Modstander af, idet jeg har syntes, at det blev alt for tungt at udtrykke dette, og for at vise de Medlemmer, der har været stemte for dette, et afskrækkende Eksempel henvendte jeg i sin Tid Ordet her i Salen til forskellige Tillægsmandaters Indehavere netop med disse Betegnelser, og jeg tror, at man blev enig om den Gang, at det ikke vilde være praktisk. Det, som Mindretallet i Udvalget har fundet naturligt, er netop at benytte de Former, her er foreslaaet. Derom var ogsaa hele Udvalget enig, idet de Medlemmer, der holdt paa „Hr.“, „Fru“ og „Frøken“, mente, at skulde man blive ved det nuværende, var det naturligt at benytte en saadan Tiltaleform. Grunden til, at Mindretallet har holdt paa, at det var rigtigt at blive ved den nuværende Form, er ganske simpelt den, at vi synes, det er mest fremmede for den parlamentariske Orden. Ganske vist er jeg enig med den